

Добре. Зрештою, ніхто не проти: люди підтримують Україну й через це відчують дискомфорт у себе на Батьківщині – отже, нехай приїздять і тут працюють. Але коли на решті оці гарні умови для творчості

забезпечать українським виконавцям, скільки їм ще чекати?..

– Населення збідніло, й між хлібом та квитком на видовище людина обирає хліб. Що скажете про цінову політику Палацу?

– Наші ціни не змінилися. У нас немає недоступних квитків на ті заходи, які організовуємо. 400 гривень – то вже супердорогий VIP-квиток. Мінімальні цифри – 20, 40 гривень.

Спокійний погляд у завтрашній день

– Цього місяця культурна громадськість відзначає 110 років від дня народження видатного хореографа Павла Вірського. Мабуть, «Україна» не залишиться осторонь такої дати?

– 25 лютого, саме в день народження Павла Вірського, відбудеться великий концерт на його честь. Організацією повністю займається Мирослав Михайлович Вантух, котрий уже 35 років є художнім керівником Національного ансамблю танцю України імені П. Вірського. Запрошені відомі колективи, яким аплодували найпрестижніші зали світу.

– Які прогнози стосовно наповнення афіші 2015-го?

– Концертний календар поточного року весь розписаний. Орієнтуємося на 120 концертів, і ми їх проведемо. (До речі, вже навіть намітили план першої половини 2016-го).

Отже, що цікавого очікує на публіку Палацу «Україна» найближчим часом? На Малій сцені й далі раз на місяць відбуватиметься фестиваль «Джаз Коло», котрий незмінно збирає численних шанувальників жанру. На цій самій сцені й надалі гратимуть вистави ті театри, які орендують у нас приміщення за пільгову суму (це колективи, що не мають власного приміщення або приміщення яких на ремонті). Приміром, Театр на Подолі.

Сезон на великій сцені стартує 14 лютого. Нині її модернізуємо, лагодимо техніку, яка довго не працювала. У цьому місяці наша аудиторія отримає задоволення від концерту «Рок-симфонія»,

балету «Великий Гетсбі», згадуваного вище концерту на честь ювілею Павла Вірського. У березневій афіші з-поміж іншого – «Вечірній квартал», «Сухішвілі», Алессандро Сафіна, Томас Андерс, шансоньє Олексій Большой, «Смокі», Вахтанг Кікабідзе, «Людина року», Аль Бано, «Нотр-Дам де Парі», у квітневій – «Маски-шоу», творчий вечір Вадима Крищенко, Ансамбль пісні і танцю «Гуцулія» під керівництвом Петра Князевича, Павло Зібров, Василь Попадюк, Ірина Білик, «РадіоБенд» Олександра Фокіна, Іво Бобул, «Мелодія двох сердець»... Ви тут бачите місце Лепсу, Газманову чи Валерії?

– Як на мене, ви нічого не втратили.

– Ми дуже спокійно і впевнено дивимось у завтрашній день. До того ж нині є свідками народження нової глядацької еліти, яка приходить на наших українських артистів. Вони стають затребуваними. І вже FM-станції беруть пісні наших виконавців у ротацию. І є телеканали, які рекламують цих артистів.

Хотів би звернутися до читачів – наших слухачів. Підтримуйте українських виконавців гривнею! Купуйте квитки на українське! Шануйте українське!

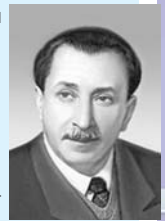
– Парламентський журнал «Віче» бажає Палацу «Україна» процвітання! Нехай збагачується новими й новими шанувальниками!

Вела розмови
Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Фото надано прес-службами
Палацу «Україна» та гурту «Авіатор».

Дати 25 ЛЮТОГО 1905

25 лютого виповнюється 110 років від дня народження Павла ВІРСЬКОГО

Фундатор Державного ансамблю народного танцю України, народний артист СРСР, лауреат престижних державних премій народився 25 лютого 1905 року в Одесі. Навчався в музично-драматичному училищі. Стажувався в Асафа Мессерера в Московському театральному технікумі. Танцював на сцені Одеського оперного театру.

Павло Павлович акцентував увагу громадськості на потребі створення професійної української народної хореографічної школи. А 1937 року дав життя Державному ансамблю народного танцю. Помер Вірський 5 липня 1975-го (похований на Байковому кладовищі). А за два роки створений ним ансамбль отримав ім'я свого засновника. Утім, ансамблем Вірського цей колектив називали з перших днів існування.

Музиканти не вмирають

2 лютого близько 8.20 в автомобільній аварії розбився на смерть лідер гурту «Скрябін» 46-річний Андрій Кузьменко.

Меланхолійна рокерська душа роками ширяла в піднебессі й, ось, сягнула неба. Інтернет на багато мільйонів голосів строчить рок-музиканту некрологи. Здається, співчуває цілий світ. Та як же не пасує образу «Кузьми» панегіричний тон!

Психоаналітики засвідчать: велика швидкість – ознака латентної суїцидальності, гра з життям, із якої не завжди виходиш переможцем. У випадку «Кузьми» в цій небезпечній грі прочитувався й такий зрозумілий для митця острах чогось не встигнути, недописати, недоспівати.

Його голос прийшов у наші домівки разом із першими пісненими фестивалями незалежної України. І не покинув нас навіть після трагедії. Залунав по-новому.

Музиканти не вмирають, адже невмиручі пісні, адже музика живе вічно.